

Jeg kan forstå, at Venstre mener, at alle tidligere narkomaner skal ud og være med i oplysningsvirksomheden. Det synes jeg er meget favnende, og det mener jeg ikke er relevant. Men det er naturligvis altid nyttigt også at have erfarne folk, om jeg så må sige, med i dette oplysningsarbejde.

Det, der er behov for, er en markant styrkelse af behandlingsindsatsen og mere varierede tilbud, både hvad angår indhold og varighed, ud fra den kendsgerning, at behovene hos de enkelte misbrugere er forskellige.

Det er jo ikke alene et spørgsmål om at blive stoffri, men også et spørgsmål om den enkeltes mulighed for at føre et normalt liv, blive genopbygget, om jeg så må sige, og det må ske igennem et bredt spektrum af sociale tilbud. Disse betragtninger er jeg sikker på at Venstre kan tilslutte sig.

Så vil jeg kommentere nogle få af elementerne i forslaget. Socialministeren nævnte, at den mulighed, der i dag er for tilbageholdelse af misbrugere, ikke anvendes. Jeg vil spørge ministeren, om hun vil undersøge årsagerne. Jeg synes, det kunne være særdeles nyttigt at få kulegravet årsagerne til dette, så vi kunne få nogle løsningsforslag.

Men det får mig alligevel til at spørge Venstre: Når man har det med her, er det så sådan, at Venstre ønsker at gå videre, således at man paralleliserer til psykiatrien, hvor man jo har tvang i behandlingen?

Så forstår jeg, at Venstre også ønsker at inddrage den offentlige ydelse, kontanthjælpen. Der blev spurgt, om det også drejer sig om førtidspensionen. Det får vi nok et svar på. Jeg vil sige, at dette punkt synes jeg man skal vurdere meget nøje, for det er jo ganske vidtrækkende, hvis man helt afskæres fra at få en offentlig ydelse i den situation, der her er tale om.

Min konklusion må være, at det ikke er tidspunktet nu til at vende op og ned på det, som et stort, stort flertal i Folketinget har iværksat pr. 1. januar 1996, men jeg mener da, det er relevant at følge udviklingen ganske nøje og se, om det så også er det rigtige, vi har besluttet.

Anne Baastrup (SF):

Som adskillige ordførere har været inde på, er det ikke lang tid siden, vi havde en større debat om behandling af narkomaner, og hele systemet er blevet lagt om med virkning fra nu.

Det skal dog ikke afholde mig fra at sige, at jeg på SF's vegne vil erklære mig enig i over-

skriften i beslutningsforslaget. I SF mener vi rent faktisk, at der bør være et retskrav på behandling. Og det undrede mig meget, at socialministeren på den måde kunne afvise, at der skulle være en eller anden form for retskrav med hensyn til behandling alene med henvisning til bistandslovens regler. Socialministeren må jo være klar over, at når man er syg, har man ret til behandling; det her drejer sig om syge mennesker, og de må have krav på at blive behandlet på samme måde, som hvis man har brækket en arm. Så jeg håber, at socialministeren måske kan tale med andre ministre og finde lovgivning, hvor man kan sammenligne det med bistandsloven.

SF's narkopolitik bygger på følgende målsætninger: Vi skal mindske tilgangen; vi skal styrke forebyggelsen; vi skal øge fragangen, og det handler om retskrav på behandling; og vi skal højne livskvaliteten for dem, der hænger fast i misbruget. SF's vurdering af beslutningsforslaget skal naturligvis ses i lyset heraf, og desværre må vi afvise det.

Jeg vil blot nævne nogle af problemerne. Hr. Jan Petersen og fru Karen Højte Jensen har været inde på nogle af de andre. F.eks. mener jeg ikke, at Venstre helt kan se bort fra de økonomiske problemer, der er forbundet med et forslag af den her karakter. Og selv om hr. Jan Petersen mener, at kommunerne vil blive glade for at komme til finansministeren med et pålæg om at forhandle det her, så tror jeg omvendt, at kommunerne vil blive ret kede af det.

Sagen er den, at der skal kroner på bordet, hvis Venstre skal have gennemført det her. Og dér vil jeg så godt spørge: Vil Venstre være parat til at afsætte midler ud over satspuljemidlerne? For jeg er ganske enig med Venstre i, at hvis vi skal leve op til den formålsbestemmelse, som begge partier har, så handler det om retskrav på behandling, og det handler om et beløb i størrelsesordenen 320 mio. kr., som Venstre har regnet sig frem til, og det skal på finansloven. Alt det andet er ikke tilstrækkeligt.

Venstres hovedprojekt er, at det skal være kommunerne, der skal være i centrum omkring behandling af narkomaner. Og jeg vil sige, at det har kommunerne været i x antal år, og de har efter min bedste overbevisning ikke levet op til det ansvar, de fik.

Vi har i størrelsesordenen 5.000-10.000 narkomaner, og vi har ca. 700 behandlingstilbud. Det er alt for lidt. Det var kommunerne, der havde ansvaret. Har de gjort det godt nok? Nej!